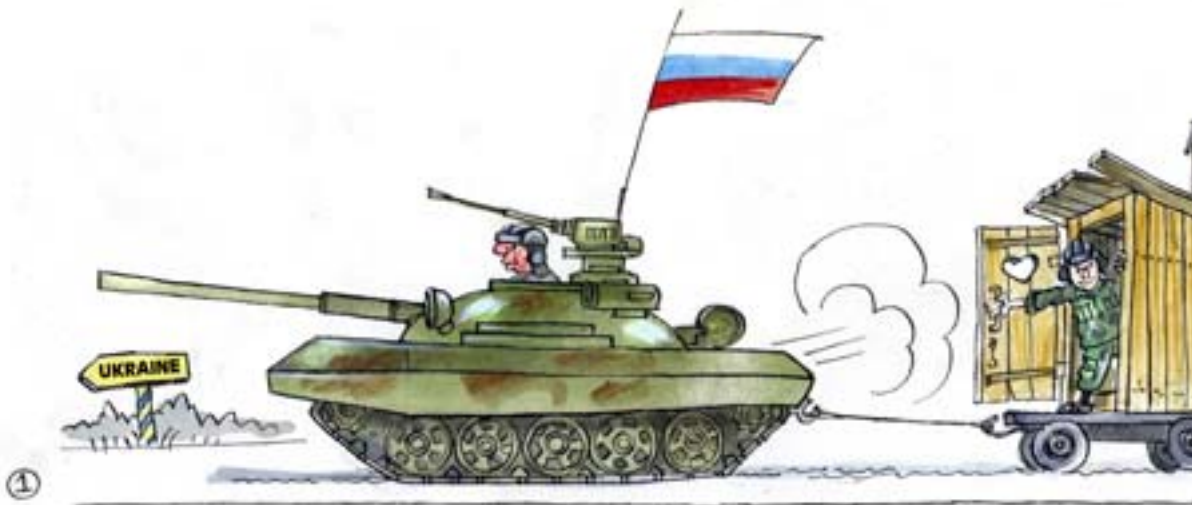

№284

Серпень - 2015 - August

Рік XXIV Volume

IN THIS ISSUE • В ЦЬОМУ НОМЕРІ

- CA-NA-DA: Which direction is North in Canada?
- From Russia with Laugh

ПОЛІТИЧНИЙ АНЕКДОТ

CARTOONS, JOKES, NEWS & POLITICS

На українській митниці змінити увесь штат - звільнили наших і набрали одних іноземців. Уже через півроку МВФ попросив грошової позички в Україні.

Stalin's ghost appears to Putin in a dream, and Putin asks for his help running the country. Stalin says, "Round up and shoot all the democrats, and then paint the inside of the Kremlin blue."

"Why blue?" Putin asks.

"Ha!" says Stalin. "I knew you wouldn't ask me about the first part."

Жирик заявив, що Україну чекає розподіл між Польщею, Угорщиною, Румунією і Росією.

На що українська сторона відповіла, що Росію чекає розподіл між Фінляндією, Японією, Китаєм, Кавказом, а також Турцією і Україною.

А ви знаєте, що у України є два главных союзника в войне с Россией - это русское пьянство и русское воровство ...

А ви знаєте, що московських і ставропольських поліцейських зобов'язують поводити відпустку в Чечні. Ця акція покликана назавжди прищепити любов до Криму.

- Чому русские їдуть відпочивати на проклятий захід?

- Щоб напиться, набити морду якомусь буржуеві і заявити "ми вас победили!"

Three prisoners in the gulag get to talking about why they are there.

"I am here because I always got to work five minutes late, and they charged me with sabotage," says the first.

"I am here because I kept getting to work five minutes early, and they charged me with spying," says the second.

"I am here because I got to work on time every day," says the third, "and they charged me with owning a western watch."

- Як добре, що на Донбасі настало перемир'я! - примовляли спостерігачі ОБСЄ, драпаючи із зони вогню.

Да, Чечня - це вам не Україна! Навіть страшно подумати, що стало б з російськими десантниками, які випадково заблудилися б на території Чечні.

- Учора Верховна Рада розпочала засідання на півгодини пізніше через те, що не вистачало депутатів. Ну то й що? - на півгодини пізніше проведемо реформи в Україні.

— What do you feel towards the Soviet power?

— Pretty much the same feelings I have for my wife: a little love, a little fear, a little sex, a little cheating, sometimes desiring something new, but generally it's a habit.

Politics: 'Poli', a Latin word meaning 'many' and 'tics' meaning 'bloodsucking creatures'.

If women ran the world we wouldn't have wars, just intense negotiations every 28 days.

Слухайте українську щоденну радіопрограму

ПІСНЯ УКРАЇНИ

з радіостанції CJMR на хвилях 1320

від понеділка до п'ятниці від 7:30 до 8:00 вечора;

Керівник

ОКСАНА СОКОЛИК

Тел. 416-536-4262

Daily Radio **SONG OF UKRAINE**

P.O.Box 2, Station D, Toronto, ON M6P 3J5

Афоризми про гостей

• Гість повинен поводитись так, щоб господар почувався, як удома.

• Вихований чоловік не прийде в гості п'яним, небритим і пом'ятим. Таким він піде з гостей.

• Всякий прийом влаштовується для тих, кого нам взагалі-то не хочеться запрошувати.

• Деякий гість/гостя за три дні добачать в домі більше, ніж господар за цілий рік.

• Гість — це людина, яка думає, що якщо вона вже встала, то вона вже пішла.

• Дорогі гості, а чи не надокучили вам господарі?

• Завжди приємно не прийти туди, де тебе не ждуть.

• Якщо ви хочете, щоб гості швидше пішли, попросіть в них позичити гроші. А якщо хочете, щоб вони довше залишились, то попросіть у них поради.

• Якщо гість розповзлявся, значить святкування вдалося.

ТВОРЧІ ЛЮДИ ВИДНІ ВСЮДИ

— Тату, — запитує малий син, — що таке опера?

— Опера? — надувається батько. — Це коли один одного заколює ножем, а той, замість того, щоб упасти на землю, довго і голосно співає.

— Я хотів би навчити свого сина грати на якому-небудь духовому інструменті.

— А у нього є здібності?

— Так! Він може задути свічку з відстані п'яти метрів.

— Хочу купити книжку.

— Якусь лепку? — захопчує продавець.

— То не має значення, я приїхав автом.

— Ах так! Тоді віддавай МОЇ гроші!

— Дідусю, а ти пам'ятаєш поцілував?

— Дорогий мій внучку, я вже і останньої не пам'ятаю!

Друзі допомагають нам жити і заважають працювати.

Наряд мілці зупиняє студента і кадує пред'явити діалог:

— Та-а-а-ак, не працюємо значить...

— Так, не працюємо

— Та-а-а-ак, грошечки державні прожиремо, значить...

— Так, прожиремо.

— Та-а-а-ак, студенти ми,

Грабжанив на тихій вулиці зупинив немолодий чоловік, одягнутого в дорогий костюм.

— А ну віддавай свої гроші! — грізно прошипів бандит, приставивши до горла ніж.

— Я не раджу вам це робити, — відповіла жертва. — Я працюю на уряд!

— Ах так! Тоді віддавай МОЇ гроші!

— Дідусю, а ти пам'ятаєш поцілував?

— Дорогий мій внучку, я вже і останньої не пам'ятаю!

Друзі допомагають нам жити і заважають працювати.

Наряд мілці зупиняє студента і кадує пред'явити діалог:

— Та-а-а-ак, не працюємо значить...

— Так, не працюємо

— Та-а-а-ак, грошечки державні прожиремо, значить...

— Так, прожиремо.

— Та-а-а-ак, студенти ми,

Грабжанив на тихій вулиці зупинив немолодий чоловік, одягнутого в дорогий костюм.

— А ну віддавай свої гроші! — грізно прошипів бандит, приставивши до горла ніж.

— Я не раджу вам це робити, — відповіла жертва. — Я працюю на уряд!

— Ах так! Тоді віддавай МОЇ гроші!

— Дідусю, а ти пам'ятаєш поцілував?

— Дорогий мій внучку, я вже і останньої не пам'ятаю!

Друзі допомагають нам жити і заважають працювати.

Наряд мілці зупиняє студента і кадує пред'явити діалог:

— Та-а-а-ак, не працюємо значить...

— Так, не працюємо

— Та-а-а-ак, грошечки державні прожиремо, значить...

— Так, прожиремо.

— Та-а-а-ак, студенти ми,

Грабжанив на тихій вулиці зупинив немолодий чоловік, одягнутого в дорогий костюм.

— А ну віддавай свої гроші! — грізно прошипів бандит, приставивши до горла ніж.

— Я не раджу вам це робити, — відповіла жертва. — Я працюю на уряд!

— Ах так! Тоді віддавай МОЇ гроші!

— Дідусю, а ти пам'ятаєш поцілував?

— Дорогий мій внучку, я вже і останньої не пам'ятаю!

Друзі допомагають нам жити і заважають працювати.

Наряд мілці зупиняє студента і кадує пред'явити діалог:

— Та-а-а-ак, не працюємо значить...

— Так, не працюємо

— Та-а-а-ак, грошечки державні прожиремо, значить...

— Так, прожиремо.

— Та-а-а-ак, студенти ми,

Грабжанив на тихій вулиці зупинив немолодий чоловік, одягнутого в дорогий костюм.

— А ну віддавай свої гроші! — грізно прошипів бандит, приставивши до горла ніж.

— Я не раджу вам це робити, — відповіла жертва. — Я працюю на уряд!

— Ах так! Тоді віддавай МОЇ гроші!

— Дідусю, а ти пам'ятаєш поцілував?

— Дорогий мій внучку, я вже і останньої не пам'ятаю!

Друзі допомагають нам жити і заважають працювати.

Наряд мілці зупиняє студента і кадує пред'явити діалог:

— Та-а-а-ак, не працюємо значить...

— Так, не працюємо

— Та-а-а-ак, грошечки державні прожиремо, значить...

— Так, прожиремо.

— Та-а-а-ак, студенти ми,

Грабжанив на тихій вулиці зупинив немолодий чоловік, одягнутого в дорогий костюм.

— А ну віддавай свої гроші! — грізно прошипів бандит, приставивши до горла ніж.

— Я не раджу вам це робити, — відповіла жертва. — Я працюю на уряд!

— Ах так! Тоді віддавай МОЇ гроші!

— Дідусю, а ти пам'ятаєш поцілував?

— Дорогий мій внучку, я вже і останньої не пам'ятаю!

Друзі допомагають нам жити і заважають працювати.

Наряд мілці зупиняє студента і кадує пред'явити діалог:

— Та-а-а-ак, не працюємо значить...

— Так, не працюємо

— Та-а-а-ак, грошечки державні прожиремо, значить...

— Так, прожиремо.

— Та-а-а-ак, студенти ми,

Грабжанив на тихій вулиці зупинив немолодий чоловік, одягнутого в дорогий костюм.

— А ну віддавай свої гроші! — грізно прошипів бандит, приставивши до горла ніж.

— Я не раджу вам це робити, — відповіла жертва. — Я працюю на уряд!

— Ах так! Тоді віддавай МОЇ гроші!

— Дідусю, а ти пам'ятаєш поцілував?

— Дорогий мій внучку, я вже і останньої не пам'ятаю!

Друзі допомагають нам жити і заважають працювати.

Наряд мілці зупиняє студента і кадує пред'явити діалог:

— Та-а-а-ак, не працюємо значить...

— Так, не працюємо

— Та-а-а-ак, грошечки державні прожиремо, значить...

— Так, прожиремо.

— Та-а-а-ак, студенти ми,

Грабжанив на тихій вулиці зупинив немолодий чоловік, одягнутого в дорогий костюм.

— А ну віддавай свої гроші! — грізно прошипів бандит, приставивши до горла ніж.

— Я не раджу вам це робити, — відповіла жертва. — Я працюю на уряд!

— Ах так! Тоді віддавай МОЇ гроші!

— Дідусю, а ти пам'ятаєш поцілував?

— Дорогий мій внучку, я вже і останньої не пам'ятаю!

Друзі допомагають нам жити і заважають працювати.

Наряд мілці зупиняє студента і кадує пред'явити діалог:

— Та-а-а-ак, не працюємо значить...

— Так, не працюємо

— Та-а-а-ак, грошечки державні прожиремо, значить...

— Так, прожиремо.

— Та-а-а-ак, студенти ми,

Грабжанив на тихій вулиці зупинив немолодий чоловік, одягнутого в дорогий костюм.

— А ну віддавай свої гроші! — грізно прошипів бандит, приставивши до горла ніж.

— Я не раджу вам це робити, — відповіла жертва. — Я працюю на уряд!

— Ах так! Тоді віддавай МОЇ гроші!

— Дідусю, а ти пам'ятаєш поцілував?

— Дорогий мій внучку, я вже і останньої не пам'ятаю!

Друзі допомагають нам жити і заважають працювати.

Наряд мілці зупиняє студента і кадує пред'явити діалог:

— Та-а-а-ак, не працюємо значить...

— Так, не працюємо

— Та-а-а-ак, грошечки державні прожиремо, значить...

— Так, прожиремо.

— Та-а-а-ак, студенти ми,

Грабжанив на тихій вулиці зупинив немолодий чоловік, одягнутого в дорогий костюм.

— А ну віддавай свої гроші! — грізно прошипів бандит, приставивши до горла ніж.

— Я не раджу вам це робити, — відповіла жертва. — Я працюю на уряд!

— Ах так! Тоді віддавай МОЇ гроші!

— Дідусю, а ти пам'ятаєш поцілував?

— Дорогий мій внучку, я вже і останньої не пам'ятаю!

Друзі допомагають нам жити і заважають працювати.

Наряд мілці зупиняє студента і кадує пред'явити діалог:

— Та-а-а-ак, не працюємо значить...

— Так, не працюємо

— Та-а-а-ак, грошечки державні прожиремо, значить...

— Так, прожиремо.

— Та-а-а-ак, студенти ми,

Грабжанив на тихій вулиці зупинив немолодий чоловік, одягнутого в дорогий костюм.

— А ну віддавай свої гроші! — грізно прошипів бандит, приставивши до горла ніж.

— Я не раджу вам це робити, — відповіла жертва. — Я працюю на уряд!

— Ах так! Тоді віддавай МОЇ гроші!

— Дідусю, а ти пам'ятаєш поцілував?

— Дорогий мій внучку, я вже і останньої не пам'ятаю!

Друзі допомагають нам жити і заважають працювати.

Наряд мілці зупиняє студента і кадує пред'явити діалог:

— Та-а-а-ак, не працюємо значить...

— Так, не працюємо

— Та-а-а-ак, грошечки державні прожиремо, значить...

— Так, прожиремо.

— Та-а-а-ак, студенти ми,

Грабжанив на тихій вулиці зупинив немолодий чоловік, одягнутого в дорогий костюм.

— А ну віддавай свої гроші! — грізно прошипів бандит, приставивши до горла ніж.

— Я не раджу вам це робити, — відповіла жертва. — Я працюю на уряд!

— Ах так! Тоді віддавай МОЇ гроші!

— Дідусю, а ти пам'ятаєш поцілував?

— Дорогий мій внучку, я вже і останньої не пам'ятаю!

Друзі допомагають нам жити і заважають працювати.

Наряд мілці зупиняє студента і кадує пред'явити діалог:

— Та-а-а-ак, не працюємо значить...

— Так, не працюємо

— Та-а-а-ак, грошечки державні прожиремо, значить...

— Так, прожиремо.

— Та-а-а-ак, студенти ми,

Грабжанив на тихій вулиці зупинив немолодий чоловік, одягнутого в дорогий костюм.

— А ну віддавай свої гроші! — грізно прошипів бандит, приставивши до горла ніж.

— Я не раджу вам це робити, — відповіла жертва. — Я працюю на уряд!

— Ах так! Тоді віддавай МОЇ гроші!

— Дідусю, а ти пам'ятаєш поцілував?

— Дорогий мій внучку, я вже і останньої не пам'ятаю!

Друзі допомагають нам жити і заважають працювати.

Наряд мілці зупиняє студента і кадує пред'явити діалог:

— Та-а-а-ак, не працюємо значить...

— Так, не працюємо

— Та-а-а-ак, грошечки державні прожиремо, значить...

— Так, прожиремо.

— Та-а-а-ак, студенти ми,

Грабжанив на

From Russia with Laugh

Jokes about Rulers

Russians have always had a cynical attitude toward politicians. The men at the top had grown decrepit and slipped into senility, lacking even the ability to combine two words without a written text in hand. Their very appearance provoked a form of humor driven by feelings of contempt and pity.

Most of the jokes about Lenin and Stalin were told in retrospect, after Nikita Khrushchev condemned Stalin's crimes and the cult of personality around him and marked the start of the period of controlled liberalization. In this new era, political leaders took the view that the jokes were a harmless way for people to let off steam. They believed that jokes would help people to cope with the hardships of the difficult stage of socialism, before the communist utopia arrived.

Many jokes compared life under Vladimir Lenin, Nikita Khrushchev, Josef Stalin and Leonid Brezhnev:

Stalin, Khrushchev and Brezhnev are traveling together on a train when suddenly it lurches to a stop.

Stalin has the conductor shot. The train doesn't move.

Khrushchev rehabilitates the conductor. The train still doesn't move.

Brezhnev closes the curtains and says, "Now, we're moving."

For each leader, sent up in the jokes, a humorous archetype emerged. Lenin, for example, was depicted as a fraudulent type and the joke-teller would take care to imitate his characteristic pronunciation. Stalin jokes often dealt with his cruelty, and the jokes about him were told in a strong Georgian (Gruzia) accent. Nikita Khrushchev became the butt of many merciless jokes that presented him as a boorish, hot-tempered farmer who uses crude language and takes stupid decisions. Jokes about Brezhnev were mainly making fun of his senility. Gorbachev jokes played on his accent, his policy of glasnost and his anti-drinking campaign. Boris Yeltsin was taken to task for his drunken behavior and slurred speech. The Putin jokes tend to play on his tough "Superman" image and his KGB background.

The jokes collection is arranged into sections devoted to each ruler, from Lenin to Putin. Each of the sections starts with a short introduction discussing the image of the leader that emerges from the jokes about him.

***

"So that's what you're like, Grandpa Lenin!"

For many years Lenin (1870-1924), the revered leader of the Russian Revolution of 1917, had remained an "untouchable" subject for joke-tellers. Most of the jokes about him were told in retrospect, after Nikita Khrushchev condemned Stalin's crimes and the cult of personality around him and declared the need to cleanse Leninism of Stalinist distortions.

But the real proliferation of jokes about Lenin did not begin until Brezhnev's time and coincided with the marking of the one hundred anniversary of Lenin's birth in 1970. To a great extent, the jokes reflected the revulsion many people felt toward the overdose of the Lenin propaganda and the desire to debunk the one-dimensional sugary image of Lenin created by countless films produced to mark his jubilee.

I saw Lenin peeing in the toilet. He was doing it with such a majesty!

The jokes about Lenin typically made fun of the features of his character popularized by propaganda: kindness, love of children (Lenin never had children of his own), sharing nature, kind eyes, etc. Accordingly, the jokes often debunk the myth of Lenin as a kindly man presenting him as sneaky and hypocritical. The joke-teller would take care to imitate his characteristic of his Jewish-like accent and pronunciation.

A popular joke set-up is Lenin interacting with the head of the secret police, Dzerzhinsky in the Smolny Institute, seat of the revolutionary communist government in Petrograd, or with khodoki, peasants that came to see Lenin.

During the famine of the civil war, a delegation of starving peasants comes to the Smolny, wishing to file a petition.

"We have even started eating the grass like horses, says one peasant.

"Soon we will start neighing like horses!"

"Come on! Don't worry!" says Lenin reassuringly.

"We are drinking tea with honey here, and we are not buzzing like bees, are we?"

A station announcement in Moscow underground: *'This is Lenin station. Proceed to Lenin line and line of Lenin. Cross over to Lenin line. Next station is Lenin station.'*

***

"Stalin taught people to stop eating"

Stalin (1879-1953) started in jokes by virtue of his murderousness, and the jokes about him were told in a strong Georgian accent. His cult of personality and the harsh shortages that prevailed in his time were reflected in humor.

"Our Herbert Hoover taught people to stop drinking," boasts an American.

"Big deal," answers the Russian. "Stalin taught people to stop eating."

Many jokes about Stalin are of morose, dark humour dealing with his cruelty.:

"Comrade Stalin! This man is your exact double!"

"Shoot him!"

"Maybe he should shave off his moustache?"

"Good idea! Shave it off and then shoot him!".

Stalin reads his report to the Party Congress. Suddenly someone sneezes.

"Who sneezed?" (Silence.)

"First row! On your feet! Shoot them!" (Applause.)

"Who sneezed?" (Silence.) "Second row! On your feet! Shoot them!" (Long, loud applause.)

"Who sneezed?" (Silence.) ...

A dejected voice in the back: "It was me" (Sobs.) Stalin leans forward: "Bless you, comrade!"

Most of the jokes about Stalin were told in retrospect, after his death and after his successor Nikita Khrushchev condemned his crimes and the cult of personality around him and marked the start of the period of liberalization. Quite a few jokes related to the confusion introduced by the "thaw":

"Grandma, was Lenin good?" asks the grandson.

"Of course, grandma, he was good," replies the grandmother.

"And Stalin, grandma, was bad?" asks the grandson.

"Bad, of course," replies the grandmother.

"And Khrushchev, grandma, what's he?" asks the grandson.

"When he dies, we'll know," replies the grandmother.

Stalin jokes posed an obvious problem with the idea that communist jokes represented an act of revolt: it wasn't just opponents of the regime who told them. Stalin himself cracked them, including this one about a visit from a Georgian delegation:

They come, they talk to Stalin, and then they go, heading off down the Kremlin's corridors. Stalin starts looking for his pipe. He can't find it. He calls in Beria, the dreaded head of his secret police.

"Go after the delegation, and find out which one took my pipe," he says.

Beria scuttles off down the corridor.

Five minutes later Stalin finds his pipe under a pile of papers. He calls Beria:

"Look, I've found my pipe."

"It's too late," Beria says, "half the delegation admitted they took your pipe, and the other half died during questioning."

A teacher asks his class, 'Who is your mother and who is your father?'

A pupil replies, 'My mother is Russia and my father is Stalin.'

'Very good,' says the teacher. And what would you like to be when you grow up?'

'An orphan.'

***

"It's clearly an arse"

Of all Soviet leaders, Nikita Khrushchev (1894-1971) had perhaps the most colorful personality. Lacking formal education, he was able to achieve a meteoric career rise from a village shepherd to the leader of a world superpower, emerging, by the mid-1950s, as the country's undisputed leader and Stalin's suc-

cessor.

Jokes about Khrushchev are often related to his attempts to reform the economy, especially to introduce maize (corn) and other harebrained schemes. He was even called kukuruznik (maize-man). Other jokes address crop failures due to mismanagement of the agriculture, his innovations in urban architecture, his confrontation with the US while importing US consumer goods, his promises to build communism within 20 years, or just his baldness, rude manners, and womanizing ambitions. Unlike other Soviet leaders, in jokes he is always harmless.

— Why was Khrushchev deseated?

— Because of the Seven "C"s: Cult of personality, Communism, China, Cuban Crisis, Corn, and Czuzka's mother.

***

"Dear Leonid Ilyich"

Brezhnev's accession to power (1964-1982, b. 1906) marked the beginning of a new stage in Soviet history. The top echelons of the state and party hierarchy were now fully dominated by a new generation of Soviet leaders.

Brezhnev lacked many qualities necessary to be a national leader. No doubt, he was good at "apparatus politics" and bureaucratic intrigues, but this was hardly enough to compensate for his lack of education and strategic foresight. He enjoyed little respect among the Soviet people. Brezhnev jokes mostly make fun of him in his later years. The jokes depicted him as dim-witted, suffering from dementia, with delusion of grandeur.

Leonid Ilyich is in surgery.

"Heart again?"

"No, chest expansion surgery: to fit one more Gold Star medal."

At the 1980 Olympics, Brezhnev begins his speech.

"O!" — applause. "O!" — more applause. "O!" — yet more applause. "O!" — an ovation. "O!!!" — the whole audience stands up and applauds.

An aide comes running to the podium and whispers, "Leonid Ilyich, that's the Olympic rings, you don't need to read it!"

"Leonid Ilyich!..."

"Come on, no formalities among comrades. Just call me 'Ilyich'."

(In Soviet parlance, "Ilyich" by itself by default refers to Lenin, and "Just call me 'Ilyich'" was a line from a well-known poem about Lenin.) Quite a few jokes capitalized on the cliché used in Soviet speeches of the time: "dear Leonid Ilyich".

The phone rings, Brezhnev picks up the phone: "Hello, this is dear Leonid Ilyich..."

***

"Yuri Vladimirovich! The people will not follow you!"

In the first half of the 1980s Soviet politics revealed an astonishing paradox: the frail and ailing supreme leader seemed to be the key to ensuring the stability and strength of the system. A brutal and tyrannical leader like Stalin was no longer required to maintain the regime. The "cult of personality" gave place to a "cult without personality" and a nominal leader, who ensured bureaucratic consensus by showing due respect for the rights and privileges of the party elite.

The advent of the more activist and strong-minded leader Yuri Andropov (1914-84), who succeeded Brezhnev in 1982, sent shock waves through the system, threatening to undermine its conservative foundations. However, his tenure was too short to effect any lasting change: in February 1984 Andropov himself died.

As Andropov's bad health became common knowledge (he was attached to a dialysis machine by the end), several jokes made the rounds:

"Comrade Andropov is the most turned on man in Moscow!"

"Why did Brezhnev go abroad, and Andropov did not? Because Brezhnev ran on batteries, but Andropov needed an outlet."

(Reference to Brezhnev's pacemaker and Andropov's dialysis machine).

***

"From one grandfather to another"

Party Chairman Leonid Brezhnev died in 1982. His successor, Yuri Andropov, died in 1984. His brief era at the top of the Soviet system led to an even shorter interlude under Konstantin Chernenko (1911-85). His accession was hailed by extreme conservatives in the Soviet leadership as a return to the cherished certainties of the Brezhnev era. Indeed, Chernenko seemed to fit perfectly the system in the final phase of decay: senile and physically frail, he did little more than stand as a figurehead for a year. In March 1985 he died.

Russians living through this geriatric intermezzo took great interest in watching the new sport at the Kremlin: hearse racing. Rabinovich — a wise old Jew who reflects on the reality from the sidelines and one of the cult figures of Soviet political jokes — said he did not have to buy tickets to the funerals as he had a subscription to these events.

"What is the main difference of succession under tsarist regime and under socialism?"

"Under tsarist regime the power transferred from father to a son, and under socialism - from one grandfather to another."

(A wordplay: 'grandfather' in Russian is traditionally used in a sense of 'old man')

TASS communication: "Today, being in dangerous state of health and without regaining consciousness Konstantin Ustinovich Chernenko took up the duties of Secretary General"

(the first part of the sentence is the common beginning of state leaders' obituaries)

***

"Comrades, we have run out of track!"

Gorbachev's period in power (1985-1991, b. 1931) was marked by complex and conflicting developments in Soviet society. The perestroika reform, which he introduced, was itself interpreted in different, sometimes diametrical, ways by various individuals, social groups, and political forces within the Soviet Union. For some, it stood for the dismantling of the Stalinist system and a transition to democracy. Others wanted to limit perestroika to replacing some outdated elements of the socialist system, claiming that its foundations were sound.

Initially, the personality and actions of the new general secretary were received with enthusiasm by the Soviet public. His confident manner, unconventional behavior during unscheduled walks about Moscow, even his ability to smile and his sense of humor made him look different from his predecessors and instilled optimism.

However, with each passing year popular trust in Gorbachev waned and faded. By 1990 Boris Yeltsin had moved into first place as the most popular politician. A nationwide opinion poll conducted by the All-Union Center for the Study of Public Opinion in February 1991 asked about the qualities that marked Gorbachev as a political leader. Only 7 percent credited Gorbachev with decisiveness, and just 4 percent thought that he possessed strategic foresight.

Perestroika-era jokes usually addressed Gorbachev's slovensk and ineffectual actions, his irritating verbosity and poor grammar, his birth mark, and Raisa Gorbachev's poking her nose everywhere.

In a restaurant:

Why the meatballs are of cubic shape?

Perestroika! (restructuring)

Why are they undercooked?

Uskoreniye! (acceleration)

Why are they bitten?

Gospriyomka (state approval)

Why are you telling me all this so brazenly?

Glasnost! (openness)

It is interesting to note that jokes gradually spread up the hierarchy until Mikhail Gorbachev himself was telling them to conservative leaders in an attempt to explain that they had to change. Once he attended a TV show in England where he told the following joke:

A man is queuing for food in Moscow. Finally he's had enough. He turns round to his friend and says "That's it. I'm going to kill that Gorbachev," and marches off. Two hours later he comes back. "Well," says the friend, "did you do it?" "No," replies the other, "there was an even longer queue over there."

At the same time the then president of the U.S., Ronald Reagan, was also telling jokes about the Soviet state to show his attitude to the changes taking place in the USSR. He asked his ambassadors in communist countries to collect all the jokes they heard and send them to him in a weekly memo. When Gorbachev came to Washington, Reagan delivered one of his favourites, and later boasted that the Soviet leader had laughed.

Two men are walking down a street in Moscow. One asks the other,
Is this full communism? Have we really passed through socialism and reached full communism?
The other answers:
Hell, no. It's gonna get a lot worse first.

***

"Yeltsin is out of mind..."

Boris Yeltsin (1931-2007) became Russia's first popularly elected head of state (1991-1999). His rule was nothing if not controversial. There were two sides to Yeltsin: the radical reformer condemning the privileges and political corruption of the old nomenklatura and the apparatchik (i.e., a member of the Communist apparatus) who was thoroughly imbued with the ethos of the old regime.

Boris Yeltsin drank so much he became glassnosed.

These two sides were in constant tension. The tug-of-war between the democratic and the authoritarian aspects of his political personality has allowed Russian journalists to describe Yeltsin as a "democrator," a hybrid of democrat and dictator.

At first, popular attitudes to Yeltsin were kind. Despite his eccentricities, he was seen as "one of the people" fighting against the corruption and privileges of the party elite. Toward the end of Gorbachev's ill-fated perestroika Yeltsin was seen as the chief guarantor of reform.

This era saw the revival of some old Brezhnev jokes, but the focus was put on Yeltsin's unorthodox actions:

When Yeltsin resigned from the Communist Party at the 28th Party Congress in 1990, people used to say that "Yeltsin is out of mind,... honour, and conscience of our epoch".

(A hint at a widespread propaganda slogan: "Party is Mind, Honour and Conscience of our Epoch".)

Most of the jokes of that time mainly revolved around his ill health, inarticulateness and his love of drinking.

Yeltsin asks:
— Bill, what is your minimal subsistence level?
— \$1,000 per month.
— And the average wage?
— \$2,000.
— Bill, and what do they do with the rest of the money?
— Why should I care?

Clinton asks Yeltsin:
— Boris, and what is your subsistence minimum?
— 1,000 roubles.
— And the average wage?
— 500 roubles.
— Boris, but where do they get the rest of the money from?
— Why should I care?

This funniest Russian president managed to be drunk always and was funny as hell.

***

"Like Putin!"

During the period of the greatest freedom in the early 1990s, political jokes essentially vanished in Russia. The very reason for their existence disappeared. It was no longer necessary to whisper together in the kitchen if people could go out onto the street and shout whatever they felt like.

Therefore, it is possible to argue that the number of jokes about one or another leader is an indicator of the degree of freedom under them.

In this regard, it is interesting to note that political jokes under Vladimir Putin (2000 - 2008) once again gained popularity, as a coping mechanism or a primary part of the Russian consciousness. Initially, jokes focused on Putin's victory in the 2000 election.

The Americans sought help from the chairman of the Russian Central Electoral Commission Aleksandr Veshnyakov when they could not determine a winner between US presidential candidates Bush and Gore. After conducting a thorough study, Veshnyakov declared Putin the winner.

The first Russian election was held when God put Eve in front of Adam and said, "Go ahead, choose your wife."

A major advises his soldiers at the ballot box, "If you are for Putin, put a check next to his name on the ballot. If you are against him, place an 'x' in that spot."

A crow is sitting on a tree branch with a piece of cheese in his mouth. Then a fox walks past:
"Crow, Crow, are you politically sophisticated?"
The crow remains silent.

"Crow, Crow, are you going to vote in the presidential elections?"

The crow again remains silent.

"Crow, Crow, will you vote for Putin?"

The crow could not restrain himself, opened his mouth, and cried, "Yeess!" The cheese fell out of his mouth, the fox grabbed the cheese, and ran away satisfied. The crow sat on the branch and thought, "If I had said 'no,' what would it have changed?!"

Jokes about Putin reached a peak when he launched a crackdown on NTV television channel in 2001, which in and of itself was symptomatic.

These jokes can be divided into three main groups:

Putin's past (Petersburg and the KGB), Putin-style freedom and democracy, and Putin the person.

Putin's KGB background is alluded to in the following joke:

Have you heard, Putin ordered the government to stop the inflation.

Well, not exactly, he ordered to have it held back...and jailed.

(It is a pun: Russian zadierzhat means both to hold back and to detain.)

Putin's perceived hard-line approach is the theme of this joke:

Stalin's ghost appears to Putin in a dream, and Putin asks for his help running the country. Stalin says,

"Round up and shoot all the democrats, and then paint the inside of the Kremlin blue."

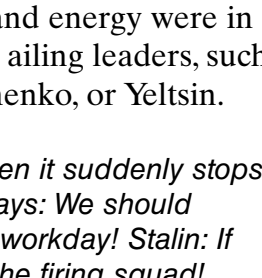
"Why blue?" Putin asks.

"Ha!" says Stalin. "I knew you wouldn't ask me about the first part."

Perhaps, the most interesting category is the jokes about Putin the person. In almost every respect, he could not be more different from his Soviet and post-Soviet (Yeltsin) predecessors. His youthfulness, physical health, and energy were in stark contrast to the aging and ailing leaders, such as Brezhnev, Andropov, Chernenko, or Yeltsin.

The leaders are in a train when it suddenly stops. There is no track ahead. Lenin says: We should organize a voluntary communist workday! Stalin: If that track isn't laid soon, I'll call the firing squad! Khrushchev: Let's take the track from behind and put it up ahead. Brezhnev: Let's shake the train and hoot — and pretend that we are moving forward. Gorbachev: We have to speak openly about this! Yeltsin: Let's sell oil overseas and buy the track — you know? Putin: Terrorists!

Putin cultivated an image of machismo and manliness, cool and collected leader. Well-known as a downhill skier and black belt in judo, he appeared on national television driving a truck, operating a train, sailing on a submarine and copiloting a fighter jet.

For this reason, if jokes about Brezhnev or Yeltsin were mainly making fun of their senility, Putin is generally the positive hero of the jokes about him. He is always in control, always on cue. He dresses well, speaks well and drinks in moderation.

Russians also like to compare their president to the American president. One such joke plays off of the idea that everything in Russia is the opposite of the way it works in the rest of the world.

"Bush won the elections to start a war. Putin started a war to win the elections."

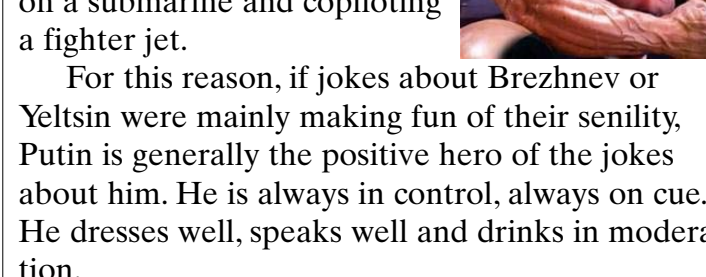
His popularity is certainly tied to his image leading to everything from Putinka brand vodka to the girl-band pop song "Like Putin" (whose singers look for a man who is "like Putin/full of strength/like Putin/who won't drink").

Putin gets up in the middle of the night and goes to the refrigerator. When he opens the door, a dish of jellied meat begins to tremble.

"Don't worry, I've only come for a beer."

Once, Putin was asked if he planned to develop democracy in Russia.

"I do," he said, "only this democracy will differ slightly from the democracy in the West. For example, in the way that an electric chair differs from a regular chair."

***

ДЕЩО ПРО ТЕЩУ

На базарі бабця, яблука продає:
— Чорнобильські яблукка!
Чорнобильські яблукка!

Один пан не витримує:
— Що ж ви про Чорнобиль загадуєте? Так взагалі нічого не продаєте.

— Чому, добре беруть. Хто для дружини, хто для тещі.

— Отже, молодий чоловіче, ви хочете стати моїм зятем?

— Відверто кажучи — ні, але не бачу іншого способу одружитися з вашою дочкою.

— Ти знаєш, подарував дочці скрипку — думав в музичну школу піде, грати навчиться. Так ні, нічого подібного — так

і лежить інструмент, пилот припадає!

— А-га! У мене та ж історія: купив тещі чемодан... А вона нікуди не поїхала!

На пляжі зять до тещі:
— Мамо, не запливайте далеко, бачите, штормить. Ще втопитеся. Вам то все рівно, а на мене людить будуть косо дивитися.

— Лікарю, що з моєю тещею?

— Дивлячись на що ви надітесь...

Несміливий хлопець після величезних зусиль нарешті відважешся спитати дівчину:
— Думаєш, що твоя мати справді хотіла б стати моєю тещею?

ХТО Є ХТО В УКРАЇНІ?

Ті, що не мають ні хліба, ні сала — ледасі.

Ті, що мають хліб, та не мають сала — середній клас.

Ті, що мають хліб і сало — багаті.

Ті, що мають щось, окрім хліба і сала — олігархи.

Ті, що дають хліб, а хочуть взяти сало — банкіри.

Ті, що забирають сало, а дають хліб — бюджет.

Ті, що стережуть сало за хліб — міліція.

Ті, що возять хліб, а вивозять сало — інвестори.

Ті, що давали нам трохи хліба, трохи сала, яке ми проїли — МВФ.

Український письменник пропонує свою книгу ЖЕЗЛ І ПОСОХ

РЕКЛАМКА ДЛЯ ДРУЗІВ
Дорогий приятелю!

У видавництва «Український пріоритет» (м.Київ) готується до друку моя нова книга художньо два історичні романи — про Івана Мазепу і Тимофія Бордуляка. На перший погляд, дивне сусідство. Де ті спільні точки дотикання, що об'єднують такі відмінні постаті, до якого тулиться епітет «тихий», бо все життя прожив у провінційній галицькій глибинці. У першого — володарський жезл, тобто гетьманська булава, а в другого — пастирський посох. Два символи, як два полиси нашої державності. Вони і є тими опорними пунктами, які дозволяють авторові подати два твори під дахом однієї обкладинки. До речі, попередня моя книга, видана «Українським пріоритетом» під провакційно-іронічною назвою «Шедєвр» стала крацьоно-книгою 2014 року (за версією СПУ і АУП).

Видавець (а це відомий український письменник В.Шовкоштиний), вкладає у це варивоа — чайник

Вершини — підкорювач

Вівчарка — пастушка овець

Вілла — самка вола

Гарячка — гаряча вода

Гербарій — колекція гербів

Грішник — грошовитий

чоловік

Дружинник — чоловік

Журавлина — самка журавля

Забарився — засидівся в барі

Займенник — позичальник

Кавалер — любитель кави

Качка — самець качки

Китиця — самка кита

Коньяк — лошак

Кріпак — той, хто збирає кріп

Крутія — велосипедист

Левутий — вестипедист у цирку

Лицовальник — лікар-косметолог

Медаль — бджоляр

Молочай — чай з молоком

Налигач — п'яниця

ВІДГУКИ КРИТИКІВ, ВЧЕНИХ І ПИСЬМЕННИКІВ

«Устаннім часом дедалі гостріше відчується втома дезали — від безконечного експлуатування авторами одних і тих самих прийомів, методів, стилю тощо. З цього боку проза Петра Сороки — свіжа, втомта їй не загрожує...»

Валентин Чеме́рис (м.Київ)

«Об'єднує ці два твори проблема Часу. Вічна і невловима категорія, до якої людина ніяк не може звикнути і з якою ніяк не може звикнутися. У П.Сороки надзвичайно глибоке й контрасне сприйняття Часу.»

Євген Баран (м.Івано-Франківськ)

«Ця книга має глибоку і тривожну душу. Я відчуваю її».

Галина Журба (Бельгія)

«Пильне око самовидця Сороки являє нам найперше корозію людських чеснот і жертвності їхню, коли йдеться про долю Вітчизни.»

Олександр Гіжа (м.Київ)

«Найголовнішим у П.Сороки є не тільки те, що душа і духовність Знахоки єть своє яскраве вираження, а й те, що їхні тексти спонукують до подальшого пошуку душею духовних цінностей!».

Луїза Оляндер (м.Луцьк)

«Твір П.Сороки типово модерністський — неможливо розрізнити, де цитата цитати, а де цикута спокути чи гіркота любовного меду: автор наче б стилізує потік власної свідомості під жанр діяріуша Федора Жученка та під епоху на злами XVII- XVIII ст.»

Богдан Чепурко (м.Львів)

СЛОВНИК-ЖАРТІВНИК

Актор — складач актів

Бабій — дід

Бісер — злий дух

Буревісник — прогноз погоди

Варивоа — чайник

Вершини — підкорювач

Вівчарка — пастушка овець

Вілла — самка вола

Гарячка — гаряча вода

Гербарій — колекція гербів

Грішник — грошовитий

чоловік

Дружинник — чоловік

Журавлина — самка журавля

Забарився — засидівся в барі

Займенник — позичальник

Кавалер — любитель кави

Качка — самець качки

Китиця — самка кита

Коньяк — лошак

Кріпак — той, хто збирає кріп

Крутія — велосипедист

Левутий — вестипедист у цирку

Лицовальник — лікар-косметолог

Медаль — бджоляр

Молочай — чай з молоком

Налигач — п'яниця

Пародія — урочисте дійство в шлюбному уюро

Самець — самотній чоловік

Селезінка — жінка селезня

Синтаксис — син таксиста

Складач — завідуючий складом

Повістка — авторка повісті

Подорожник — мандрівник

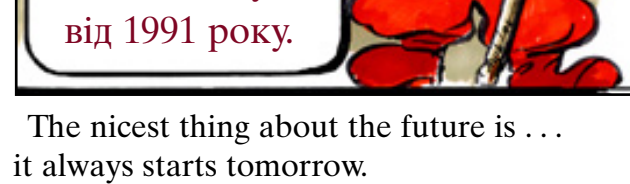
Прикметник — той, що вірить у прикмети

Хронологія — наука про хрін

Чарка — чаклунка

Чинник — новий посадець.

Уклад Богдан Ладаній.

The nicest thing about the future is . . . it always starts tomorrow.